

PROJEKT STANOWISKA RP

przygotowany w związku z art. 7 ustawy z dnia 8 października 2010 r.
o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem
Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 213, poz. 1395)

Dotyczy	Wniosek DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych	
Data przekazania Polsce dokumentu przez instytucje UE	11 stycznia 2012 r.	
Sygnatura dokumentu	Komisja Europejska	COM(2011) 895
	Numer międzyinstytucjonalny	2011/0439 (COD)
Procedura decyzyjna	zwykła procedura ustawodawcza	
Tryb głosowania w Radzie UE	większość kwalifikowana	
Instytucja wiodąca	Urząd Zamówień Publicznych	
Instytucje współpracujące	Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji Ministerstwo Gospodarki Ministerstwo Środowiska Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej	
Data przyjęcia przez KSE	8 lutego 2012 r.	

I. Cel projektu aktu prawnego

Strategia „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu [COM(2010) 2020] opiera się na trzech współzależnych i wzajemnie uzupełniających się obszarach priorytetowych: rozwoju gospodarki opartej na wiedzy i innowacjach; wspieraniu gospodarki niskoemisyjnej, efektywniej korzystającej z zasobów i konkurencyjnej; oraz wspieraniu gospodarki charakteryzującej się wysokim poziomem zatrudnienia i zapewniającej spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Zamówienia publiczne odgrywają kluczową rolę w strategii „Europa 2020” jako jeden z instrumentów rynkowych wykorzystywanych w celu osiągnięcia tych celów poprzez poprawę otoczenia biznesu i warunków wprowadzania innowacji w przedsiębiorstwach oraz poprzez sprzyjanie szerszemu wykorzystaniu ekologicznych zamówień publicznych wspierających przejście na gospodarkę niskoemisyjną, efektywniej korzystającą z zasobów. Równocześnie w strategii „Europa 2020” podkreśla się, że polityka zamówień publicznych musi zagwarantować jak najbardziej wydajne wykorzystanie środków, a rynki zamówień muszą pozostać otwarte w całej Unii.

W obliczu tych wyzwań należy zrewidować i unowocześnić obowiązujące prawodawstwo dotyczące zamówień publicznych w celu lepszego dopasowania przepisów pod kątem zmieniającej się sytuacji politycznej, społecznej i gospodarczej. Dotyczy to nie tylko zakupów dokonywanych przez państwo oraz instytucje publiczne, lecz także zamówień udzielanych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych.

W komunikacie Komisji z dnia 13 kwietnia 2011 r. „Akt o jednolitym rynku: Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania” wśród dwunastu działań priorytetowych, które instytucje Unii Europejskiej mają przyjąć do końca 2012 r., wymieniono rewizję i unowocześnienie przepisów dotyczących zamówień publicznych w celu uelastycznienia procedur udzielania zamówień oraz umożliwienia lepszego wykorzystania zamówień publicznych do wsparcia pozostałych obszarów polityki.

Niniejszy wniosek ma dwa uzupełniające się cele:

- (1) poprawę skuteczności wydatków w celu zagwarantowania możliwie najlepszych rezultatów zamówień pod względem relacji jakości do ceny. Oznacza to w szczególności uproszczenie i uelastycznienie obowiązujących zasad udzielania zamówień publicznych. Usprawnione i skuteczniejsze procedury będą korzystne dla wszystkich wykonawców i ułatwią uczestnictwo zarówno małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), jak i oferentom transgranicznym.
- (2) umożliwienie lepszego wykorzystania zamówień przez zamawiających do wspierania wspólnych celów społecznych, takich jak: ochrona środowiska, bardziej efektywne gospodarowanie zasobami i większa efektywność energetyczna, przeciwdziałanie zmianom klimatu, promowanie innowacji, zatrudnienia i włączenia społecznego, a także zapewnienie możliwie najlepszych warunków dla świadczenia wysokiej jakości usług publicznych.

II. Stanowisko RP

Rząd RP, co do zasady, popiera inicjatywę Komisji zmierzającą do uproszczenia, uelastycznienia i odformalizowania procedur udzielania zamówień publicznych. Przedstawiony projekt budzi jednak pewne zastrzeżenia co do zakresu i charakteru proponowanych zmian. W ocenie Rządu RP, niektóre zmiany są zbyt daleko idące i tym

samym niepotrzebne, z kolei inne wydają się niewystarczające. Niekiedy zmiany obejmują obszary, co do których w procesie konsultacji (w szczególności w odpowiedzi na Zieloną księgę w sprawie modernizacji unijnej polityki zamówień publicznych KOM(2011) 15) Rząd RP zajął wyraźne stanowisko, że nie ma potrzeby przyjmowania przepisów na poziomie unijnym w tym zakresie (tytułem przykładu, przepisy dotyczące wypowiedzenia umowy w sprawie zamówienia publicznego). Zarazem projekt nie uwzględnia w zadowalającym stopniu zmian postulowanych przez Rząd RP w procesie konsultacji, takich jak umożliwienie negocjacji z wykonawcą, którego oferta została wybrana jako najkorzystniejsza.

Ponadto poważne wątpliwości Rządu RP budzi fakt, że wniosek legislacyjny proponuje nową dyrektywę, która ma zastąpić obowiązujące przepisy unijne w dziedzinie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych. Kiedy zmieniano dyrektywy odwoławcze (89/665/EWG i 92/13/EWG zmienione dyrektywą 2007/66/WE), zmiany objęły 99 % przepisów, a mimo to odbyło się to w drodze dyrektywy zmieniającej.

Wreszcie należy zauważyć, że proponowane zmiany byłyby piątą z rzędu zmianą przepisów unijnych w dziedzinie zamówień publicznych w ciągu ostatnich kilku lat, wliczając w to pakiet legislacyjny z 2004 r. (dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE), dyrektywę odwoławczą z 2007 r. i dyrektywę obronną z 2009 r. Tak częste zmiany w prawie unijnym nie wpływają, w ocenie Rządu RP, korzystnie na funkcjonowanie systemu zamówień publicznych zarówno w poszczególnych państwach członkowskich, jak i w wymiarze ogólnoeuropejskim.

Niemniej jednak Rząd RP popiera projekt zmian w zakresie, w jakim prowadzą one do zwiększenia pewności prawnej, w szczególności poprzez uwzględnienie w przepisach dyrektywy najnowszego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE.

Rząd RP zgadza się z opinią zaprezentowaną m.in. w komunikacie *KE Europa efektywnie korzystająca z zasobów – inicjatywa przewodnia strategii „Europa 2020”*, iż obecny model produkcji i konsumpcji (wyczerpujące się zasoby naturalne, rosnące ilości składowanych odpadów itp.) może być zagrożeniem dla jakości życia przyszłych pokoleń i wymaga zmian. Obowiązujące wzorce produkcji i konsumpcji mają negatywny wpływ na środowisko naturalne (zwłaszcza na czystość i jakość wód, różnorodność biologiczną, jakość powietrza) tym samym na zdrowie i życie człowieka. Wysoka zasobochłonność gospodarek państw członkowskich może być również przeszkodą w rozwoju nowoczesnej, konkurencyjnej i niskoemisyjnej gospodarki UE. Dlatego Rząd RP dostrzega bardzo ważną rolę, jaką w najbliższych latach będzie odgrywał system zamówień publicznych, poprzez, który można stymulować zarówno producentów, jak i konsumentów do bardziej racjonalnych wyborów wspierających ochronę środowiska i przyczyniających się do zwiększenia efektywności zasobowej.

W odniesieniu do konkretnych propozycji Rząd RP zajmuje następujące stanowisko:

Zakres zastosowania, definicje i zasady ogólne:

Rząd RP przyjmuje z zadowoleniem doprecyzowanie w art. 4 ust. 2 projektu definicji praw szczególnych i wyłącznych poprzez uwzględnienie wymienionych w załączniku II do projektu dyrektywy przepisów liberalizujących niektóre sektory działalności, a także zmiany w procedurze mającej na celu stwierdzenie, czy dana działalność jest bezpośrednio poddana konkurencji (obecnie art. 30 obowiązującej dyrektywy 2004/17/WE), w szczególności zasadę, że dostęp do rynku jest nieograniczony, jeżeli państwo członkowskie wdrożyło stosuje przepisy unijne wymienione w załączniku III projektu.

Jednocześnie doprecyzowania wymaga definicja zamówień jako umów zawieranych na piśmie, co oznacza również możliwość zawarcia umowy za pośrednictwem Internetu oraz

faksu. W takiej sytuacji powstają wątpliwości dotyczące momentu zawarcia umowy, gdy zamawiający przyjmuje ofertę i przesyła zawiadomienie o jej wyborze za pośrednictwem faksu bądź Internetu.

Zniesienie podziału usług na usługi o charakterze priorytetowym i niepriorytetowym, w ocenie Rządu RP, wymaga ponownego przeanalizowania. Nie jest jasne, w oparciu o jakie badania Komisja twierdzi, że usługi hotelowe czy prawnicze wykazują się dużym wskaźnikiem transgraniczności. Potoczna wiedza wskazywałaby na coś zupełnie innego. Rząd RP w swojej odpowiedzi na Zieloną księgę w sprawie modernizacji unijnej polityki zamówień publicznych wskazał właśnie usługi prawnicze i hotelowe jako usługi, których udzielanie powinno nadal podlegać łagodniejszemu reżimowi właściwemu dla usług niepriorytetowych.

W przypadku przepisów dotyczących zamówień zastrzeżonych, rozszerzenie katalogu podmiotów na podmioty zatrudniające pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz obniżenie stanu zatrudnienia niepełnosprawnych lub pracowników znajdujących się w niekorzystnej sytuacji do 30% może odnieść skutek odwrotny od zamierzonego. Brak wskazania minimalnego okresu zatrudniania pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji na poziomie zatrudnienia powyżej 30% przed wszczęciem postępowania może spowodować, iż wykonawcy po ukazaniu się ogłoszenia masowo zatrudnią osoby mieszczące się w katalogu pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji po to by uzyskać zamówienie, a następnie zwolnić tak zatrudnionych pracowników.

Rodzaje procedur:

Nie jest jasne, czy partnerstwo innowacyjne jest odrębnym trybem udzielania zamówienia, na co wskazuje tekst projektu. Partnerstwo zostało uregulowane w rozdziale dotyczącym procedur obok procedur podstawowych (otwartej, ograniczonej i negocjacyjnej z uprzednim zaproszeniem do ubiegania się o zamówienie) i negocjacyjnej bez uprzedniego zaproszenia do ubiegania się o zamówienie, ale jednocześnie do wyboru partnera stosuje się przepisy dotyczące procedury negocjacyjnej z uprzednim zaproszeniem do ubiegania się o zamówienie. Wymaga wyjaśnienia, czy wprowadzając tę nową „procedurę” Komisja korzystała z jakichś wzorów istniejących w państwach członkowskich, czy też jest to na razie model czysto teoretyczny (ETS w ostatnim orzecznictwie [sprawa C-299/08 *Komisja przeciwko Francji*, pkt 33] wypowiedział się na temat zamkniętego katalogu procedur przewidzianych dyrektywami i zakazu „wariacji” na temat tych procedur).

W odniesieniu do przesłanek zastosowania procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, należy zwrócić uwagę, że rezygnacja z możliwości udzielenia w tej procedurze zamówień dodatkowych nieobjętych zamówieniem podstawowym nie wydaje się uzasadniona. Ponadto wątpliwości budzi propozycja, zgodnie z którą przesłanka dotycząca przyczyn technicznych, artystycznych lub związanych z ochroną praw wyłącznych została podzielona na dwie odrębne, ograniczając możliwość stosowania procedury bez ogłoszenia do – z jednej strony – zamówień, których przedmiotem jest „dzieło sztuki” (przy czym nie jest do końca zrozumiałe, co należy rozumieć pod tym pojęciem), oraz – z drugiej strony – do sytuacji, gdy nie istnieje żadna rozsądna alternatywa i brak konkurencji nie jest wynikiem sztucznego zawężenia parametrów zamówienia. Podobnie rzecz się ma z propozycją, by przesłanka dotycząca pilności wynikającej z okoliczności, których zamawiający nie mógł przewidzieć, została ograniczona do przypadków wystąpienia siły wyższej. Na poparcie z kolei zasługuje doprecyzowanie, co należy rozumieć przez ofertę: „odpowiednią”, „nieprawidłową” i „niemożliwą do przyjęcia”.

Ponadto, Rząd RP postuluje wprowadzenie trybu dialogu konkurencyjnego do projektu dyrektywy, w sposób w jaki został on uregulowany w dyrektywie klasycznej.

Agregacja i elektronizacja zamówień:

W ocenie Rządu RP proponowane rozwiązania w zakresie agregacji popytu (umowy ramowe, scentralizowane działania zakupowe, wspólne udzielanie zamówień, w tym wspólne udzielanie zamówień przez zamawiających z różnych państw członkowskich) oraz elektronizacji procesu udzielania zamówień (dynamiczne systemy zakupów, aukcje elektroniczne, katalogi elektroniczne) zasługują na poparcie. Jednakże w przypadku wspólnego udzielania zamówień przez zamawiających z różnych państw członkowskich należy zwrócić uwagę, że polskie prawo krajowe *de lege lata* nie dopuszcza objęcia zamawiającego procedurą odwoławczą obowiązującą w innym państwie członkowskim.

Postępowanie o udzielenie zamówienia:

Co do zasady, Rząd RP opowiada się za proponowanymi rozwiązaniami zmierzającymi do uproszczenia i odformalizowania procedur. Należy jednak zauważyć, że projekt, upraszczając i odformalizowując procedury, w sposób bez precedensu wzmacnia pozycję wykonawców w postępowaniu, co prowadzi do wyraźnego zachwiania równowagi stron na korzyść przedsiębiorców.

Warunki udziału w postępowaniu: Wiele wątpliwości mogą budzić propozycje zmiany przepisów dotyczących wykluczenia wykonawców. W wyniku wprowadzonych zmian wykluczenie wykonawcy może się okazać niemożliwe nawet w sytuacji zaistnienia przesłanek o charakterze obligatoryjnym, zobowiązujących zamawiającego do wykluczenia takiego wykonawcy. Wskazać tutaj należy, iż niezasadnym jest warunkowanie możliwości wykluczenia wykonawcy m.in. z powodu zaległości podatkowych od tego, by zamawiający był świadomy istnienia stosownego aktu bądź decyzji potwierdzających tę zaległość.

Kryteria wyboru oferty najkorzystniejszej: Proponowane rozwiązania w zakresie kryteriów wyboru oferty należy ocenić pozytywnie. W ocenie Rządu RP, na poparcie zasługuje wprowadzenie możliwości uwzględniania w ramach kryterium oferty najkorzystniejszej ekonomicznie, w przypadku zamówień na usługi i zamówień obejmujących zaprojektowanie robót budowlanych, organizacji kwalifikacji i doświadczenia personelu zaangażowanego w realizację zamówienia. Podobnie propozycja zastąpienia kryterium najniższej ceny poprzez kryterium najniższego kosztu zasługuje na uwzględnienie.

Specyfikacje techniczne: Rząd RP pozytywnie ocenia także zawarte w przedmiotowym dokumencie działania na rzecz zwiększenia roli ekoetykietowania, które ułatwia konsumentom „świadome” wybory sprzyjające ochronie środowiska, a dla producentów może stanowić impuls do „udoskonalania” produktów i usług np. poprzez wykorzystywanie nowych procesów produkcyjnych uwzględniających oddziaływanie na środowisko.

Reżim udzielania zamówień na usługi społeczne:

Proponowany reżim udzielania zamówień na usługi społeczne i inne szczególne usługi wymienione w załączniku XVII projektu dyrektywy (katalog o charakterze zamkniętym) należy ocenić pozytywnie.

Realizacja zamówienia:

Rząd RP popiera proponowane rozwiązania w zakresie wykonywania umów w sprawie zamówienia publicznego dotyczące możliwości wprowadzenia płatności bezpośrednich zamawiającego na rzecz podwykonawców i doprecyzowujące, w ślad za orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, co należy rozumieć przez istotną zmianę postanowień umowy,

skutkującą koniecznością przeprowadzenia nowego postępowania o udzielenie zamówienia. Niemniej jednak, w ocenie Rządu RP, przepisy dotyczące rozwiązania umowy nie wydają się konieczne.

Ład administracyjno-regulacyjny:

W odniesieniu do przepisów dotyczących organu nadzorczego (*oversight body*), który ma być utworzony w każdym państwie członkowskim, powstaje pytanie, czy te przepisy zostały oparte na jakimś funkcjonującym już modelu, czy w którymkolwiek z państw członkowskich jest już taki organ wykonujący wszystkie te zadania w takim zakresie, jak przewiduje projekt (jeśli tak, ilu ma pracowników, jaki jest budżet itp.), czy też jest to model idealny, ale póki co czysto teoretyczny. Obarczenie organu centralnego w sprawach zamówień publicznych dodatkowymi obowiązkami, w zakresie przewidzianym w projekcie dyrektywy, implikować będzie znaczny wzrost wydatków związanych z działalnością takiego organu. W związku z tym Rząd RP jest przeciwny nowym rozwiązaniom przyjętym w zakresie nadzoru publicznego (art. 93), rozszerzeniu obowiązków sprawozdawczych wynikających z art. 95 oraz nowym obowiązkom związanym z pomocą dla zamawiających i przedsiębiorstw (art. 96).

III. Uzasadnienie stanowiska RP

Rząd RP podziela pogląd, iż zamówienia publiczne są kluczowym elementem strategii „Europa 2020” ze względu na tkwiący w nich potencjał, który można wykorzystać do promowania celów z zakresu innych polityk. Wykorzystanie w pełni tego potencjału będzie możliwe po przeprowadzeniu planowanych reform ukierunkowanych na uproszczenie i uelastycznienie obowiązujących przepisów w tej dziedzinie. System zamówień publicznych zarówno na szczeblu krajowym jak i na gruncie unijnym charakteryzuje stosunkowo duży stopień sformalizowania procedur. Trudno się nie zgodzić, że istnieje potrzeba uproszczenia, uelastycznienia i odformalizowania procedur udzielania zamówień. Osiągnięcie celu przyszłej reformy unijnych regulacji w zakresie zamówień publicznych, jakim jest zwiększenie efektywności i sprawne wydatkowanie środków publicznych, będzie możliwe, jeśli procedura udzielania zamówień zostanie na tyle, na ile to możliwe, uproszczona bez uszczerbku dla przejrzystości i konkurencyjności postępowań. Z kolei nakładanie zobowiązań na zamawiających w zakresie realizacji celów innych polityk, z uwagi na niebezpieczeństwo przeregulowania materii zamówień, wymaga zachowania szczególnej ostrożności. Wykorzystanie mechanizmu zamówień publicznych do realizacji celów innych polityk (ochrona środowiska, przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu, promocja innowacyjności) nie może prowadzić do nadmiernego skomplikowania systemu.

1. Ocena skutków prawnych

Przyjęcie projektowanej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych będzie skutkowało koniecznością zmiany polskich przepisów o zamówieniach publicznych, które obecnie są regulowane ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, Nr 161, poz. 1078 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 28, poz. 143, Nr 87, poz. 484, Nr 234, poz. 1386 i Nr 240 poz. 1429).

2. Ocena skutków społecznych

Przyjęcie nowej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych w proponowanym kształcie może sprzyjać włączeniu społecznemu jednostek w nieuprzywilejowanej sytuacji, w szczególności dzięki doprecyzowaniu przepisów

dotyczących zamówień zastrzeżonych, a także przyczynić się do przestrzegania prawa socjalnego, prawa pracy i prawa ochrony środowiska, w szczególności dzięki wprowadzeniu możliwości odrzucenia oferty zawierającej rażąco niską cenę wskutek naruszenia obowiązków w tym zakresie.

3. Ocena skutków gospodarczych

Przyjęcie nowej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych w proponowanym kształcie może przyczynić się do zwiększenia udziału w rynku zamówień publicznych przedsiębiorstw z sektora MŚP, w szczególności dzięki wprowadzeniu zasady podziału zamówienia na części, a także płatności bezpośrednich zamawiającego na rzecz podwykonawcy, jak również przepisów ograniczających możliwość stawiania wygórowanych warunków udziału w postępowaniu w zakresie zdolności ekonomicznej i finansowej. Ponadto proponowane przepisy mogą sprzyjać innowacyjności gospodarki, w szczególności dzięki wprowadzeniu partnerstwa innowacyjnego.

4. Ocena skutków finansowych

Przyjęcie nowej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamówień publicznych w proponowanym kształcie będzie wiązało się z nałożeniem na państwa członkowskie dodatkowych obowiązków, które w chwili obecnej nie są realizowane, bądź też realizacja których ma obecnie bardziej ograniczony zakres a które to nowe obowiązki mogą skutkować dodatkowymi kosztami. Obowiązki te dotyczyć będą m.in. powołania niezależnego organu nadzoru, szerszego zakresu kontroli udzielanych zamówień publicznych, dodatkowej sprawozdawczości, wydawania Europejskiego Paszportu Zamówień Publicznych, wspierania zamawiających i wykonawców w procesie udzielania zamówień publicznych. Zadania te ze względu na swą różnorodność mogą dotyczyć różnych instytucji wg. ich właściwości.

Rząd sprzeciwia się rozwiązaniom, które powodują po stronie budżetu państwa dodatkowe koszty.

IV. Informacja w sprawie zgodności projektu aktu z zasadą pomocniczości

Koordinacja procedur udzielania zamówień publicznych powyżej określonych progów okazała się istotnym narzędziem wykorzystywanym na potrzeby rynku wewnętrznego w obszarze zakupów publicznych poprzez zagwarantowanie skutecznego i równego dostępu do zamówień publicznych dla wykonawców z całego jednolitego rynku. Doświadczenia związane z dyrektywami 2004/17/WE i 2004/18/WE oraz z wcześniejszymi generacjami dyrektyw w sprawie zamówień publicznych wykazały, że ogólnoeuropejskie procedury udzielania zamówień gwarantują przejrzystość i obiektywizm w zakresie zamówień publicznych, skutkujące znacznymi oszczędnościami i lepszymi rezultatami zamówień, z korzyścią dla instytucji państw członkowskich oraz w efekcie dla europejskiego podatnika.

Cel ten nie mógł zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty w drodze działań państw członkowskich, które w nieunikniony sposób powodowałyby rozbieżne wymogi i potencjalnie sprzeczne systemy procedur, co zwiększałoby złożoność regulacyjną i tworzyłoby nieuzasadnione przeszkody dla działalności transgranicznej.

W związku z powyższym niniejszy wniosek wydaje się być zgodny z zasadą pomocniczości.

V. Przedstawiciel Rządu upoważniony do prezentowania stanowiska

Dariusz Piasta, Wiceprezes Urzędu Zamówień Publicznych, tel. 22 4587703, faks 22 4587783